

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 425.

Anden Session.

109de Møde.

Onsdagen den 12te Marts.

(Forts.)

Cultusministeren (forts.): Jeg troer heller ikke, at det er hensigtsmæssigt, at Staten udsætter sig for en Fristelse, som i forbigangne Tider har været tilstede og gjort sig gjældende ved andre til særegne Formaal henlagte Midler, og ført til at angribe slige Midler, naar man ikke havde Andet, som man saa let kunde gribe til. Ofte har man siden maattet meget dyrt betale de Penge, man paa den Maade havde faaet. Jeg troer ogsaa af denne Grund, at man ikke skal overile sig med saadanne Beslutninger, som den, der nu er foreslaget og forhandles; men i dette Dieblik maa jeg saa meget mere bestemt modsætte mig Beslutningen, som der tillige udenfor Principet vilde være udtalt en tydelig Dadel over den hidtilværende Bestyrelse, som ikke er begrundet.

Me: Maa det er vigtige og berigtigende Dplysninger, der ere fremkomne fra den høitæredede Cultusminister, kan jeg dog ingenlunde erkjende Rigtigheden af, at de foreliggende Indstillinger ikke skulde have deres Motivering. Det er idetmindste i Overbeviisningen om, at de paagjældende Forhold trænge til en Omordning og Undersøgelse, at jeg for min Deel har sluttet mig dertil. Jeg kan derfor heller ikke erkjende, at der skulde ved dette Botum kunne tilsigtes at kaste nogen Skygge paa eller udtale nogen Dadel over det ærede Ministerium; det er idetmindste saa langt fra at have været min Hensigt, og jeg troer at turde antage vistnok heller ingen af de andre ærede Medlemmers, at jeg idetmindste ikke engang onsker at beholde et Skin deraf. Da nu den ærede Minister har reist en saa bestemt Modstand mod Indstillingerne, og jeg for min Deel

sætter for megen Priis paa ham som Ithandehaver af hans Portefeuille, og for megen Tillid til hans Bestyrelse, til at jeg ikke skulde vide, i en saadan Sag at underordne mig, frafalder jeg derfor min Deelagtighed i Indstillingerne.

B. Christensen: Jeg skal begynde med at yttre min Glæde over, at den ærede Cultusminister er saa vidt fremrykket med den omhandlede Selvetendomslov, saa at han havde haabet, endogsaa idag at have kunnet fremlægge den; jeg hengiver mig til den Forventning, at vi altsaa meget snart faae den at see. — Den ærede Minister har bebreidet os, at vi ikke have søgt yderligere Dplysninger og navnlig ved mundtlige Conferencer med ham, eller forespurgt os skriftligen om saadanne almindelige Dplysninger, som kunde have fretaget os for de efter hans Mening godtgjorte store Bidsfarelser, der ere i vor Fremstilling. Jeg skal dertil bemærke, at jeg troer, at et Budget og en Budgetbearbejdelse bør være saaledes, at man kan trænge ind i Forholdene uden mundtlig Conference, og hvad de almindelige Dplysninger angaaer, da vidste jeg virkelig ikke en mere almindelig Dplysning end den, vi have forlangt, idet vi begjerte og fik et fuldstændigt Aarsregnskab, og det nyeste, det var Ministeriet muligt at undvære. Den høitagede Minister har meent, at vi have overseet, at de under Ministeriet sorterende Fonds kunne summeres op til 3,457,000 Rbd. og ikke, som vi have, til 2½ eller 2¼ Million; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at vor Betænkning udtrykkelig omtaler de herhen hørende Fonds, det vil sige de Fonds, hvorom her kan være Tale; Legatmasser var der fra vort Standpunkt ikke Anledning til at søge henlagte under Finantserne; om de for en Deel kunde egne sig dertil, vil